

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699400599088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

SMIDT. Lad os da det, saa faar vi os ogsaa et Glas med det samme.

De gaar ind, Smidt sidst; idet han vil ind, riger

LØJTNANT. Hr. Smidt, maa jeg tale med Dem?
Klint giver Lars et Slag paa Skulderen. Denne raagner og bliver siddende paa Stolen med opspilede Øjne.

TIENDE SCENE.

Smidt. Løjtnant. Lars. Klint.

SMIDT. Naa Løjtnant! hvad vil De mig?

LØJTNANT. Bedste Hr. Smidt! i Følge det Løfte, De har givet mig, mener jeg vel, at jeg tør betragte mig som et Medlem af Deres Familie, som Deres Svigersøn og Deres Datters Forlovede. Tør jeg ikke?

LARS *rejser sig*. Hvad Satan er det?

SMIDT. Aa jo saamænd tør De det.

LØJTNANT. Har De ikke for fuldt Alvor givet mig Løfte paa Deres bedste Skat, Deres Kjød og Blod, Deres Rikke?

LARS *afsides*. Naa det skal Kristen faa at vide.

Lister ind i Sideværelset, uden at de mærker ham.

SMIDT. Naa, hvad saa?

LØJTNANT. Ja, saa mener jeg, at min Stemme ogsaa maa have nogen Magt her i Huset. De har lovet at besøge Hr. Basalt i Morgen, tjen mig i at lade være!

SMIDT. Aa, hvad er det for Nykker med Dem? Hvorfor skulde jeg lade være?

LØJTNANT. Tjen mig bare deri! Jeg kjender Studenterne, jeg kjender den overmodige Ungdom. Hr. Basalt mener det kanske godt, i det mindste har han

ikke lagt noget ondt for Dagen, men Studenterne, De vil træffe derovre paa Regensen, de foragter enhver agtbar Borger, de kalder ham Spidsborger og Filister; naar De og Deres Familie kommer derover, vil man gjøre Nar af Dem.

SMIDT. Aa, sikke noget! Der er sgu ingen, der gjør Nar af mig, og hvad skulde de gjøre Nar af? Nej lad mig nu se, De gøgler for os og slaar de Griller af Hovedet.

Gaar ind.

LØJTNANT *siger efter ham.* Jeg beder Dem, vogt Dem!

ELLEVTE SCENE.

Løjtnant. Klint.

KLINT. Vogt dig!

Egen Melodi.

LØJTNANT.

Ha, hvad er det?

Steg der en Røst fra Gravens Hule
og toned Rædsel i mit Øre?

Eller var det monstro et Drømmefoster
af Ungdomsblod og Smedens Punsch?

KLINT,

Vogt dig!

LØJTNANT.

Er her nogen?

KLINT.

Vogt dig!

LØJTNANT.

Er her nogen?

KLINT.

Vogt dig!

LØJTNANT.

Hvor? - hvor? Kom frem!